

Ir A.P.G. Groothedde
Raad van Bestuur
Kadaster
Postbus 9046
7300 GH Apeldoorn

Salzbergen, 12 oktober 2010

Betreft: extra bewijs van fraude van het Nederlands Kadaster rondom de kavel K-668 van H.G. Beukeveld te Coevorden

Geachte heer Groothedde,

In uw brief van 17 september 2010 met kenmerk 10.019352, als reactie op de 7 grote fraudezaken van het Nederlands Kadaster rondom de kavel K 668 te Coevorden, staan onjuistheden en domheden, waarmee u waarschijnlijk denkt van deze 7 fraudezaken af te kunnen komen. Deze hoop is ijdel, daar deze 7 fraudezaken hiervoor te groot en te omvattend zijn en daarnaast door u te dom en te doorzichtig zijn beantwoord.

In de 7 bewezen fraudezaken van het Nederlands Kadaster rondom kavel K-668 te Coevorden wordt namens H.G. Beukeveld alleen over kadastrale grenzen gesproken. Dat is u bekend en dat maakt de discussie voor de lezer eenvoudiger. Onder kadastrale grenzen worden eigendomsgrenzen verstaan. Wanneer het Nederlands Kadaster doelbewust en met voorbedachte rade met kadastrale (eigendoms)grenzen gaat sjoemelen, zoals in onderhavige zaken meerdere keren het geval is geweest, dan is hier sprake van recidiverende fraude, corruptie en collusie.

Uw brief van 17 september 2010 wordt als een mislukte poging tot nieuwe fraude beschouwd en telt vanwege het mislukken niet mee in het totaal aantal van 36 fraudezaken van de gemeente Coevorden rondom de kavel K-668 te Coevorden.

Deze 7 zeer ernstige wetovertredingen van het Nederlands Kadaster jegens H.G. Beukeveld begaan op basis van het misbruik maken van primaire overheidstaken worden wederom uiteengezet, zodat de lezer deze malversaties duidelijk kan volgen en zelf zijn conclusie kan trekken.

Begonnen wordt met de grens tussen Nederland en Duitsland, waarbij u foutief in uw brief meldt, dat deze gezamenlijk is. EuroStaete zit hier tussen en dat gegeven is u bekend.

Als de Raad van Bestuur van het Nederlands Kadaster de website van de soevereine staat EuroStaete had gelezen, dan kon zij daar het huidige grensverdrag tussen Nederland en Duitsland van 1960 in het Nederlands en in het Duits aantreffen. Uw foutieve opmerkingen in uw brief van 17 september 2010 over de normering van de onderhavige sloot rond de "Duitse puist" zouden dan achterwege zijn gebleven, daar het betreffende verdrag van 1960 via artikel 1 verwijst naar het verdrag van 1824 dat tussen het Koninkrijk Hannover en het Koninkrijk der Nederlanden is vastgelegd en de huidige situatie anno oktober 2010 onomstotelijk uiteenzet.

Artikel 1, 2 en 3 van dit verdrag luiden in het Duits:

Art. 1 GrenzVtr NL

Der Verlauf der Grenze zwischen der Bundesrepublik Deutschland und dem Königreich der Niederlande bestimmt sich nach den am 26. Juni 1816 in Aachen und am 3. Oktober 1816 in Kleve unterzeichneten Grenzverträgen zwischen dem Königreich Preußen und dem Königreich der Niederlande, dem am 2. Juli 1824 in Meppen unterzeichneten Grenzvertrag zwischen dem Königreich Hannover und dem Königreich der Niederlande und den zur Durchführung, Abänderung und Ergänzung dieser Grenzverträge geschlossenen Vereinbarungen, soweit diese Verträge und Vereinbarungen am 31. Dezember 1933 zwischen dem Deutschen Reich und dem Königreich der Niederlande gültig waren, und nach den hiervon abweichenden Regelungen der [Anlage A](#) zu diesem Verträge.

In artikel 1 van het verdrag van 1960 staat dat voor de grens tussen Nederland en Duitsland in de buurt van Coevorden de situatie van 2 juli 1824 wordt aangehouden.

Art. 2 GrenzVtr NL

Nach Regulierung der Grenzläche

- a) Amstelbach-Bleyerheider Bach
- b) Mühlenbach (Junge Wurm)
- c) Rothenbach
- d) Rammelbach

gemäß den Bestimmungen der §§ 2 bis 5 der [Anlage B](#) zu diesem Verträge wird die Grenze zwischen der Bundesrepublik Deutschland und dem Königreich der Niederlande verlaufen, wie es in diesen Bestimmungen festgelegt ist. Die Grenzänderungen treten jeweils zu dem Zeitpunkt in Kraft, der zwischen den Regierungen der Vertragsparteien nach Abschluß der Arbeiten durch Notenwechsel bestimmt wird.

In artikel 2 wordt de betwiste sloot rond de "Duitse puist" niet genoemd.

Art. 3 GrenzVtr NL

(1) Soweit die in den [Artikeln 1](#) und [2](#) bezeichnete Grenze von der am 31. Dezember 1937 bestehenden deutsch-niederländischen Grenze abweicht, wird ihr genauer Verlauf an Ort und Stelle von einer Grenzkommission festgelegt, die aus Vertretern der Regierungen der Vertragsparteien besteht. Die Kosten für die Vermarkung werden von den Vertragsparteien je zur Hälfte getragen.

(2) Die Grenzkommission kann außerdem beauftragt werden, die Vermarkung der Grenze, soweit sie mit der am 31. Dezember 1937 bestehenden deutsch-niederländischen Grenze übereinstimmt, zu überprüfen und, wo erforderlich, zu erneuern, sowie die gesamte Grenze neu zu vermessen und in einem Kartenwerk darzustellen. Soweit erhebliche Unzuträglichkeiten durch den bestehenden Grenzverlauf auftreten, kann die Grenzkommission geringfügige Grenzberichtigungen vorschlagen.

Ook artikel 3 levert geen nieuw traktaat voor de grensstenen 141 t/m 145 op.

Met andere woorden de ligging van de grensstenen 141 t/m 145 blijven in takt op de wijze zoals in het verdrag van 1824 is beschreven. Hoe luidt de oorspronkelijk en de thans nog geldige tekst over de ligging van deze grensstenen?

Oorspronkelijke tekst behorend bij de minuten van de grensstenen 141 tot 145.

Van dezen steen loopt de grens verder in rechte lijn van 294,2 ellen of 78,1 roeden lengte, op den andern steen No 10 des convenants welke thans met No 141 is voorzien geworden en in de Hege of Zevenstlage staat. Van deze verder onder enen hoek van $173^{\circ}52'$ zuidwaarts van de vorige richting in een rechte lijn van 305,9 ellen of 81,2 roeden lengte op den andere uiterste westelijken hoek van Schippers Borgbrink staande ingevolge het convenant met No 9 thans No 142 behouwen grenssteen, vervolgens loopt de grens om de gemelden kamp de Borgbrink welke geheel Hannoversch blijft, tot aan den ouden steen No 8 welke thans met No 144 is voorzien geworden. Tusschen dezen en den voorgaande stenen welk aan den noordoostelijke uitspringende hoek van den Borgbrink heeft men nog een steen No 143 op 241,1 ellen of 64,0 roeden afstand van No 142 en op 147,0 ellen of 39,3 roeden van No 144 dusdanig in Schipper-Borgbrink geplaatst dat deze steen enige voeten van de eigenlijke scheiding afstaat om reden hij wegens de hoogte des Kamp niet in dezelve kan gesteld worden. De hoek welke in No 142 door deze en de steen No 141 gevormd wordt is $163^{\circ}30'$ en die in No 143 door No 142 en 144 is $13^{\circ}40'$. De naaste steen No 7 van het oude convenant staat onder een hoek van $98^{\circ}41'$ zuidoostelijk van de lijn tussen No 143 en No 144 op 163,9 ellen of 43,5 roeden van de laatstgenoemde in den zuidelijkste hoek van Westelinge. Men heeft aan dezen steen met No 145 doen behouwen.

In het verdrag van 1824 staan de minuten van de grenspalen uitvoerig beschreven, zodat deze grensstenen eenduidig in het huidige terrein zijn terug te vinden. De grensstenen met de nummers 141 t/m 145 komen in deze minuten van 1824 in enkelvoud voor en zeer nadrukkelijk staat in deze minuten vermeld, dat de gehele betwiste sloot rondom de Duitse kavel in het Koninkrijk Hannover ligt. Hier wordt later dieper op in gegaan.

Van normering van de sloot door halverwege de sloot te gaan zitten, zodat de ene helft van deze sloot nu in Nederland ligt en de andere helft in Duistland, zoals de Raad van Bestuur van het Nederlands Kadaster doelbewust foutief in de brief van 17 september 2010 vermeldt kan dan ook geen sprake zijn.

De kadastrale (eigendoms)grens van de kavel K-668 te Coevorden waarvoor het Nederlands Kadaster **eindverantwoordelijk is**, kan niet plots op aanwijzing van het Nederlands Kadaster (zei de brief van 17 september 2010) bij afwezigheid van enig tastbaar bewijs, zomaar drie meter buiten het soevereine grensgebied van het Koninkrijk der Nederlanden komen te liggen. Met zo'n rare opmerking van het Kadaster zou het hek van de dam zijn en zou iedereen zo maar drie meter grond van zijn naaste burens op kunnen eisen. Simpel door te beweren deze vanuit zijn/haar eigen kavel te hebben aangekocht.

Mocht om welke reden dan ook na 1824 de grens tussen Nederland en Duitsland zijn aangepast en dat is hier met deze sloot niet het geval, want dan stond deze aanpassing in allerlei traktaten en andere officiële papieren vermeld en zouden tientallen overheidsdocumenten voorhanden zijn waarin deze mutatie zou staan vermeld. Deze vermeldingen en overheidsdocumenten zijn niet aanwezig daar geen aanpassingen rondom de betwiste sloot plaats hebben gevonden en dat weet de Raad van Bestuur als grensdeskundige drommels goed. Toch liegt de Raad van Bestuur van het Nederlands Kadaster hierover in de brief van 17 september 2010.

Op 13 juli 2007 is dr A. van der Meer op het onderwerp "Gemeentegrenzen in Nederland" gepromoveerd en hij heeft in zijn proefschrift op bladzijde 208 in tabel 6.3 met als titel "Rijksgrenswijzigingen vanaf 1820 waarbij gebied aan Nederland is toebedeeld" onderhavige kavel K-668 te Coevorden niet genoemd. Met andere woorden ook dr A. van der Meer heeft

vanaf 1820 tot aan 2007 geen officiële documenten kunnen vinden, waarin de normering van de betwiste sloot staat vermeld.

Het met voorbedachte rade doelbewust recidiverend liegen over de normering van de sloot, waarmee doelbewust met eigendomsgrenzen wordt gesjoemeld, is de Raad van Bestuur van het Nederlands Kadaster dan ook bijzonder kwalijk te nemen.

Ook de domheid te twifelen over de juiste ligging van deze grensstenen is te beschouwen als een Raad van Bestuur van het Nederlands Kadaster onwaardige opmerking.

Het verdrag van 1824 tussen het koninkrijk Hannover en het koninkrijk der Nederlanden opnieuw in 1960 vastgelegd meldt, dat de commissaris van de koningin, in ons geval die van de provincie Drenthe, verantwoordelijk is voor de juiste staat van de grensstenen met de nummers 141, 142, 143, 144 en 145 en hij moet deze status periodiek controleren en hier een verslag van uitbrengen.

Met de grensstenen met de nummers 141 t/m 145 is rond het jaar 2006 en later in het Europark behoorlijk gesjoemeld. Behalve de grensstenen 144 en 145 staan de grensstenen met de nummers 142 en 143 thans redelijk op de goede plek. Hierbij staat de oude grenssteen 143 niet op de juiste plaats. Een nieuwere grenssteen met eveneens het nummer 143 wel.

De normering van grensmaal 144 zoals op de locatie is weergegeven, is niet juist, daar in 1824 maar één grensmaal met het BR nummer 8 en nu met het nummer 144 in de minuten is beschreven. Het verdrag van 1824 en 1960 maken dus geen melding van een tweede grensmaal met het nummer 144. Ook zijn geen traktaten of andere officiële papieren voorhanden waarin een tweede grenssteen met het nummer 144 staat beschreven. Met andere woorden van een officiële tweede grenssteen met het nummer 144 is dus geen sprake en kan ook deze niet worden genormaliseerd.

De Nederlandse staat is via zijn commissaris van de koningin verplicht de juiste ligging en de juiste staat van de grensstenen te waarborgen.

Waarom zou H.G. Beukeveld het Nederlands Kadaster moeten vragen deze grensstenen aan te wijzen, die duidelijk in het terrein zijn te zien. Daarnaast is het H.G. Beukeveld van het Nederlands Kadaster bekend, dat het altijd naar die situatie toewerkt, die voor de overheid het meest gunstig is. Zie als voorbeeld dit bestand met 36 fraudezaken van de gemeente Coevorden in samenhang met een paar van het Nederlands Kadaster.

De essentie van de fraudes van de gemeente Coevorden in nauwe samenwerking met het Nederlands Kadaster is het feit, dat zij volhardend blijven beweren Nederlandse grond met een breedte van 3 meter voorbij de grensmaalen 142 t/m 144 richting Duitsland te bezitten, als zijnde een strook grond, die de gemeente Coevorden via aankoop vanuit Nederland zou hebben gekregen. Deze bewering is valselijk en dat weten de gemeente Coevorden, het Nederlands Kadaster, het Duitse Kataster, het Landkreis Neder-Saksen, de Duitse gemeente Emlichheim, de provincie Drenthe, het Ministerie van algemene zaken, het OM Assen, de rechtbank Assen, het OM Leeuwarden, het gerechtshof Leeuwarden en honderden andere overheidsinstellingen en functionarissen maar al te goed. Doch de ene na de andere instanties liegt hierover en blijft hier over liegen en bedriegen.

Ook liegt de Raad van Bestuur van het Nederlands Kadaster op soortgelijke wijze als hierboven over de eigendomsgrenzen tussen de kavels K-668, K-669 en K-671 te Coevorden, waarmee H.G. Beukeveld in strijd met de wet andermaal grond werd afgetroffeld.

Geen notariële akte van de betreffende eigenaren is voorhanden waarin de eigendomsgrenzen, die het Nederlands Kadaster thans noemt en heeft gehanteerd staan beschreven. Derhalve zijn de nieuwe grenzen van het Nederlands Kadaster tussen de kavels

K-668, K-669 en K-671 te Coevorden louter gebaseerd op onjuistheden en intimidaties. Grenzen gebaseerd op deze feiten leveren volgens Nederlands recht geen nieuwe eigendomsgrenzen op en dit gegeven is het Nederlands Kadaster als grensdeskundige eveneens bekend. De door het Raad van Bestuur van het Nederlands Kadaster bedoelde kadastrale grenzen in de brief van 17 september 2010 zijn dus onrechtmatig en in strijd met de wet op foutieve wijze vastgesteld.

Daarbij kan de gemeente Coevorden zich nog niet beroepen op het verjaringsrecht voor grond daar zij deze grond nog geen 20 jaar in bezit en in gebruik heeft. Omdat geen officiële notariële akten over de nieuwe grenzen aanwezig zijn, die het Nederlands Kadaster thans hanteert tussen de kavels K-668, K-669 en K-671, wordt verwezen naar de enige geldige grenssituatie tussen deze drie kavels, die op 1-1-1990 op basis van een notariële akte bestond. Vanuit die situatie kan worden beredeneerd, dat een gedeelte van het tankstation en later het gehele fietspad rondom dit tankstation illegaal op het grondgebied van H.G. Beukeveld liggen. H.G. Beukeveld eist deze grond van de gemeente Coevorden terug en stelt het Nederlandse Kadaster mede verantwoordelijk voor de geleden en de nog te lijden schades.

De foto van Google in 2010 van het tankstation te Coevorden genomen laat overduidelijk zien hoe de werkelijke eigendomsgrenzen tussen de oorspronkelijk kavels met de nummers K-668, k-669 en K-671 hebben gelopen. Onder deze foto staat een recente tekening van het Nederlands Kadaster die in 2005 opdracht van H.G. Beukeveld is gemaakt om het geschil over de werkelijke eigendomsgrenzen en het illegaal aanleggen van het fietspad over de kavel K-668 van H.G. Beukeveld in kaart te brengen. U ziet hier overduidelijk, dat het Nederland Kadaster ten gunste van de gemeente Coevorden de zaak ten nadele van H.G. Beukeveld flink heeft bedrogen. Nogmaals, H.G. Beukeveld eist zijn grond weer op en stelt de gemeente Coevorden en het Nederlands Kadaster verantwoordelijk voor de geleden en de nog te lijden schades.

Conclusies

Het Nederlands Kadaster toont niet met tastbaar bewijs aan dat de betwiste sloot rondom de "Duitse puist" te Coevorden via traktaten of andere officiële papieren mag worden genormaliseerd. Enkelvoudige grensstenen met de nummers 142 t/m 144 bepalen onomstotelijk waar het grondgebied van het Koninkrijk der Nederlanden richting Duitsland op houdt. Namelijk precies op de helft van deze grensstenen en niet 3 meter verderop richting Duitsland, zoals het Nederlands kadaster in strijd met het verdrag tussen Nederland en Duitsland en de werkelijkheid beweert.

Hierdoor kan het koninkrijk der Nederlanden niet een strook van drie meter aan Nederlandse grond bezitten, dat zich voorbij de grensstenen 142 t/m 144 richting Duitsland uitstrekt. Deze strook van 3 meter grond ligt dus niet in Nederland. Zowel Nederlandse als Duitse overheidsinstanties, waaronder de gemeente Coevorden, het Nederlands Kadaster en het Landkreis Neder-Saksen beweren op papier, dat deze strook wel in Nederland ligt. Gezien het grensverdrag zijn deze beweringen niet juist. Wat deze overheidsinstanties wel met deze leugens aantonen is het gegeven, dat deze strook van 3 meter breed en 485 meter lang niet in Duitsland ligt. Dat is mooi. Deze strook kan dus niet in Nederland liggen, ligt volgens meerdere overheidsinstanties niet in Duitsland maar wel in Europa.

Omdat de Duitse notaris mr Elste (Emlichheim) bewust en met voorbedachte rade de gehele sloot niet in het Duitse Grundbuch heeft ingeschreven om deze sloot o.a. samen met burgemeester B.D. Bouwmeester van de gemeente Coevorden achterover te kunnen drukken, ligt deze gehele sloot niet in Duitsland, niet in Nederland, maar wel in Europa. Deze sloot heeft thans de naam EuroStaete en betreft een soevereine staat gelegen tussen Nederland en Duitsland. Van een gezamenlijke grens tussen Nederland en Duitsland, zoals u in uw brief meldt, kan dan ook geen sprake zijn. EuroStaete zit en blijft hier tussen zitten.

Bij afwezigheid van enig tastbaar, onvervalst bewijs over het wettelijk mogen normeren van de grensstenen met de nummers 142 t/m 144 blijft de onderhavige thans gedempte sloot als soeverein grondgebied in Europa liggen en draagt het de naam EuroStaete.

Geen notariële akten zijn aanwezig waarin staat vermeld dat de eigendomsgrenzen tussen de kavels K-668, K-669 en K-671 te Coevorden vanaf 1-11-1990 zijn aangepast. Derhalve zijn de huidige eigendomsgrenzen die het Nederlands Kadaster in het verleden en thans op aanwijziging van de gemeente Coevorden hanteert onjuist. H.G. Beukeveld heeft dit gegeven onjuiste eigendomsgrenzen op 9 september 1997, op 23 oktober 2002 en in september 2010 bij het Nederlands Kadaster aangekaart. Het Nederlands Kadaster meldt in de brief van 17 september 2010 dat de metingen aan de technische eisen voldoen. Dat gegeven zou juist kunnen zijn. Echter technische juiste metingen aan onjuiste grenzen blijven onjuiste grenzen opleveren. Dat is hier het geval. Ook dit gegeven is het Nederlands Kadaster bekend.

H.G. Beukeveld gaat niet in op uw verzoek de informatie over uw 7 fraudezaken rondom de kavel K-668 te Coevorden in samenhang met de 36 fraudezaken van gemeente Coevorden en een groot aantal Nederlandse en Duitse instanties van het Internet te halen. Integendeel H.G. Beukeveld vraagt EuroStaete als soevereine staat via zijn website aandacht aan deze ernstige fraudezaken te willen besteden, zodat recht gaat geschieden. Dat wil zeggen, dat de geleden schades rondom de kavel K-668 te Coevorden uit de 36 fraudezaken van de gemeente Coevorden ontstaan, conform Nederlands recht en jurisprudentie worden vergoed. Voor een overzicht van deze 36 fraudezaken wordt naar deze link verwezen. Op de website van EuroStaete mag namelijk de waarheid worden geschreven. De waarheid schrijven in Nederland kan levensgevaarlijk zijn.

H.G. Beukeveld zoekt dit gevaar niet op de reden, dat alles op de website van EuroStaete wordt gepubliceerd tot Nederlands recht is geschiedt.

EuroStaete roept op 23 oktober 2010 om exact 10.00 uur te EuroStaete via burgemeester B.D. Bouwmeester de gemeente Coevorden, via lid Raad van Bestuur ir A.P.G. Groothedde het Nederlands Kadaster, de gemeente Emlichheim en het Duitse Kataster tot driemaal toe op met tastbaar bewijs te komen, waarmee wordt aangetoond, dat de grensstenen met de nummers 142 t/m 144 mogen worden genormaliseerd.

Als een van hen of zij vieren tezamen met dit tastbaar en onvervalst bewijs komen, dan wordt hen de vraag gesteld, waarom de gemeente Coevorden niet de kleine 3000 vierkantemeter grond van de familie Beukeveld heeft gekocht, die rondom de Duitse puist ligt. Met andere woorden waarom heeft de gemeente Coevorden plotsklaps het oppervlak van de Duitse kavel van 1,80.00 ha verkleint naar 1,50.02 ha zonder ooit schriftelijk en mondeling te hebben aangegeven waar deze kleine 3000 m² zijn gebleven.

Bij afwezigheid van tasbaar bewijs wordt EuroStaete op 23 oktober 2010 juridisch een feit en viert het zijn juridische geboortedag.

Lang leve EuroStaete.

Met groet,
namens H.G. Beukeveld

Mevr. M.J.M. Muller-Beukeveld
Emsstrasse 12
48499 Salzbergen
Duitsland